בני גזונדהייט "עיונים בספר יונה" בתוך אמנון בזק (עורך) "רובים צום כיפור ייחתמון - קובץ מאמרים על יום הכיפורים", הוצאת תבונות, תשס"ה, 197-151.
www.tefilah.org b.gesund@gmail.com

ספר יונה

פרק א

(א) וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶּן אֲמִתַּי לֵאמֹר: (ב) קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ
כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: (ג) וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה בָּאָה
תַּרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה:

(ד) יְהוָה הֵטִיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל הַיָּם וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל בַּיָּם
וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: (ה) וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים
וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל אֱ-לֹהָיו
וַיָּטִלוּ אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם
וְיוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם: (ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ
מַה לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל אֱ-לֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱ-לֹהִים לָנוּ וְלֹא נאבֵד:
(ז) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה גורָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ
וַיַּפִּלוּ גורָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּורָל עַל יוֹנָה:
(ח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ
מַה מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי מִזֶּה עַם אָתָּה:
(ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת יְהוָה אֱ-לֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת הַיָּם וְאֶת הַיabָּשָׁה: (י) וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה זֹּאת עָשִׂיתָ
כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם:
(יא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר:
(יב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וְהָטִילוּנִי אֶל הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם
כִּי יוֹדֵעַ אֲנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם:
(יג) וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיabָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם:
(יד) וַיִּקְרְאוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אַל נָא נאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה
וְאַל תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִי כִּי אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ:
(טו) וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ:
(טז) וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ... (דברים כ"א, ח)

הטיל ויטלו ותטילני ויטלהו

(ד) ה' הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים
(ה) ויזעקו איש אל א-להיו
(ו) ויקרב אליו רב החובל ויאמר לו
(ז) ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה
(ט) ויאמר אליהם עברי אנכי ואת ה' א-להי השמים אני ירא אשר עשה
(י) ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו
(יא) ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסוער
(יב) ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל הים וישתק הים מעליכם
(יג) ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסוער עליהם
(יד) ויקראו אל ה' ויאמרו אנה ה' אל נא נאבדה בנפש האיש הזה
(טו) וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו
(טז) ויראו האנשים יראה גדולה את ה' ויזבחו זבח לה' וידרו נדרים

פרק ב

(א) וַיְמַן ה' דָּג גָּדוֹל לִבְלַע אֶת יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת:
(ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל ה' א-להיו מִמְּעֵי הַדָּגָה: (ג) וַיֹּאמֶר

הקדמה	צרה	הצלה
	קָרָאתִי מִצָּרָה לִי	אֶל ה' וַיַּעֲנֵנִי
	מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי	שָׁמַעְתָּ קוֹלִי:

צרה	הצלה
(ד) וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה	בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי
כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ	עָלַי עָבָרוּ:
(ה) וַאֲנִי אָמַרְתִּי	נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט	אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ:
(ו) אֲפָפוּנִי מַיִם עַד נֶפֶשׁ	תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי
סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי:	
(ז) לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי	הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַּעֲדִי לְעוֹלָם
וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי	ה' אֱ-לֹהָי:
(ח) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי	אֶת ה' זָכָרְתִּי
וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי	אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ:
(ט) מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי שָׁוְא	חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ:
(י) וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה	אֶזְבְּחָה לָּךְ
אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה	יְשׁוּעָתָה לַה':

(יא) וַיֹּאמֶר ה' לַדָּג וַיָּקֵא אֶת יוֹנָה אֶל הַיabָּשָׁה:

ירד – עלה
עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי:
...וַיֵּרֶד יָפוֹ (א', ב-ג)
לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי...
וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי (ב', ז)

הַיָּם - יַמִּים
לְהִשָּׁבֵר - מִשְׁבָּרֶיךָ
בְּנֶפֶשׁ - עַד נֶפֶשׁ, נַפְשִׁי
בָּרַח - בְּרִחֶיהָ

הַיabָּשָׁה

זבח ונדר

נינוה = 'עיר הדג'
וַיְמַן ה' דָּג גָּדוֹל...

מבנה הסיפור

א	השליחות הראשונה	ב	התפילות
ג	השליחות השניה	ד	

קום לך אל נינוה

פרק ג

(א) וַיְהִי דְבַר ה' אֶל יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר: (ב) קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ
אֶת הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ: (ג) וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל נִינְוֵה כִּדְבַר ה' וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר
גְּדוֹלָה לֵא-לֹהִים מַהֲלַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: (ד) וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא בָּעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר
עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכָת: (ה) וַיַּאֲמִינוּ אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּא-לֹהִים וַיִּקְרְאוּ צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ
שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד קְטַנָּם: (ו) וַיִּגַּע הַדָּבָר אֶל מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו וַיְכַס
שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל הָאָפֶר: (ז) וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר
וְהַצֹּאן אַל יִטְעֲמוּ מְאוּמָה אַל יִרְעוּ וּמַיִם אַל יִשְׁתּוּ: (ח) וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ
אֶל אֱ-לֹהִים בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן הֶחָמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: (ט) מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב
וְנִחַם הָאֱ-לֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נאבֵד: (י) וַיַּרְא הָאֱ-לֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ
מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱ-לֹהִים עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

לשון השליחות	קום קְרָא	ויזעקו ויקראו אל ה'	לְהָשִׁיב	אבד
אל נינוה	וַיִּקְרָאוּ וַיָּקָם	וַיִּזְעֲקוּ וַיִּזְעַק וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱ-לֹהִים	וַיָּשֻׁבוּ	(ד', יא)

פרק ד

(א) וַיֵּרַע אֶל יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: (ב) וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה' וַיֹּאמַר אָנָּה ה' הֲלוֹא זֶה
דְּבָרִי עַד הֱיוֹתִי עַל אַדְמָתִי עַל כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵ-ל
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הָרָעָה: (ג) וְעַתָּה ה' קַח נָא אֶת נַפְשִׁי
מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: (ד) וַיֹּאמֶר ה' הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ: (ה) וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה יִּהְיֶה
בָּעִיר: (ו) וַיְמַן ה' אֱ-לֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: (ז) וַיְמַן הָאֱ-לֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת
הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ: (ח) וַיְהִי כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱ-לֹהִים רוּחַ
קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר
טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: (ט) וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים אֶל יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה לְךָ עַל הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר
הֵיטֵב חָרָה לִי עַד מָוֶת: (י) וַיֹּאמֶר ה' אַתָּה חַסְתָּ עַל הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא עָמַלְתָּ בּוֹ
וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן לַיְלָה הָיָה וּבן לַיְלָה אָבָד: (יא) וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתִּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ
לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה:

ה' ה' א-ל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת (שמות ל"ד, ו)

אנה ה' (א', יד)

רעה וחרון

מי יודע - ידעתי

ויקרא - ראה

האדם והבהמה

דוח-שיח (מילים)	
39	יונה
3	ה' ?
3	יונה
5	ה' ?
5	יונה
39	ה' ?

ויתפלל אל ה' | ויאמן ה' | נפש נפשי חיי נפשי נפשו מחיי | היבשה - ויבש | חסדם - ורב חסד